

opusdei.org

"Učenje i molitva trebaju prožimati naše srce"

Homilija monsignora Fernanda
Ocáriza na Misi povodom
početka akademske godine
2019./2020. na Pontifikalnom
Sveučilištu Svetoga Križa čiji je
on prorektor.

14.10.2019.

Prvo čitanje koje smo upravo čuli
prikazuje nam veliki židovski
blagdan Pedesetnice. Tijekom tih
dana brojni su Židovi putovali u

Jeruzalem. Dva su mjeseca prošla od razapinjanja. Ovo je prvi puta da Isusovi učenici slave ovaj blagdan bez svoga Učitelja. Grad je pun stranaca koji dolaze „od svakog naroda i jezika“ (*Dj2:5*), uključujući i Rim. Nakon što nam govore o dolasku Duha Svetoga, Djela apostolska spominju događaj koji je svima važan, uključujući i nas okupljene ovdje: sve prisutne koji su učenike čuli kako pričaju o „čudesnim Božjim djelima“ (*Dj 2:11*).

Danas počinje nova akademska godina: trideset i peta godina ovog papinskog sveučilišta. Možemo reći da, baš poput ljudi okupljenih onda u Jeruzalemu, i mi također dolazimo iz svake nacije pod nebom. Također možemo reći da i mi, poput učenika, želimo govoriti o čudesnim Božjim djelima. Zato slavimo ovu Misu i zazivamo Duha Svetoga; jer Isus nam u pročitanoj Evanđelju upravo kaže da je Duh Sveti taj koji nas svemu uči

(Iv14:26), kako bismo mi sve znanje mogli prenijeti drugima.

Sjećam se nekih riječi svetoga Pavla koje on, kao rimski zatočenik, piše Timoteju: „ono što si čuo od mene... povjeri vjernima kako bi oni mogli podučavati druge“ (2 *Tim* 2:2). Naš Gospodin ove riječi upućuje svima nama okupljenima na ovo euharistijsko slavlje. Danas nas Gospodin zove – svakog pojedinog od nas – da oformimo grupu vjernika kojima je povjereno prenositi vjeru, s dubokim razumijevanjem njezinog sadržaja, svaki u svome okruženju: na predavanjima, u župama, na vjerskim okupljanjima, i u svim uobičajenim zanimanjima u svijetu.

Sveti Toma Akvinski, zaštitnik našeg studija Teologije, naglasio je apostolsku vrijednost onih koji se posvete učenju i podučavanju drugih o „Božjim savršenostima“. Iako se ovaj trud ne čini tako blizak

pastoralnim brigama, stvarnost je takva da oni koji podučavaju učitelje imaju vrlo važnu ulogu u omogućavanju objavljivanja Evandjelja svima (usp. *Quodlibet* I, q. 7 a. 2 cor). Zapravo, u našim je učionicama prisutno puno više ljudi nego što se to na prvu čini. Istinsko učenje koje se tamo odvija kasnije postaje hrana brojim dušama koje možda nikada nećemo osobno upoznati.

Kako bismo provodili ovaj apostolat objavljivanja „čudesnih Božjih djela“, papa Franjo nas podsjeća na jedan obavezan uvjet: „kleknuti na koljena pred oltarom“ (Video poruka teološkom kongresu, 1.-3. rujna 2015.). Ne radi se samo o tome da se kratko pomolimo prije učenja. Radije nam i učenje i molitva trebaju prožimati srce: „Učiti teologiju na koljenima znači usuditi se misliti dok molimo i moliti dok mislimo.“ (Ibid.).

Kada se fokusiramo na intelektualno bez da to povežemo s ljubavi prema Bogu i životom naših bližnjih, riskiramo da naš trud zaluta i umjesto da izgrađuje, samo napuhuje. Prema tome, kada se preporuča da težimo zadobiti dubinu teološke doktrine, sveti Josemaria nam uvijek naglašava da je potrebno kombinirati je s „pobožnostima djeteta“, jer to je jednako važno (usp. *Susret s Kristom*, 10). Zamolimo Gospodina da nam udijeli kontemplativnu dušu jer jedino ćemo tako moći otkriti istinsku dubinu i ljepotu njegove doktrine.

Studiranje teologije, filozofije, kanonskog prava i crkvenih komunikacija ne smije se odvajati od problema i pitanja svakodnevnog života ljudi koji nas okružuju. Upravo suprotno: naš studij trebamo shvatiti kao služenje Crkvi. Benedikt XVI, kada govori o teologiji svetog Tome Akvinskog, kaže da je on svoj

intelektualni posao provodio „u susretu s istinskim pitanjima svojega vremena“ (Audijencija, 23. lipnja 2010.).

Nemojmo se nikada odvojiti od ljudi oko nas, zbog inertnosti ili udobnosti. Želje i brige današnjeg svijeta trebaju biti uključene u naš studij, istraživanja i molitvu. To vidimo u Isusovom životu. Slušao je spontana pitanja onih koji su ga pratili (usp. *Mt* 19:27; *Mk* 12:18). Išao je u domove brojnih ljudi (usp. *Lk* 19:5), s njima se radovao (usp. *Iv* 2:2) i tugovao (usp. *Lk* 8:42).

Zamolimo Duha Svetoga da nas podsjeti, kako čitamo u današnjem Evanđelju, na sve što Gospodin govori i da nas potakne da slijedimo njegov primjer.

Često se kaže da su sveci istinski teolozi, u vrijednosti svoje spoznaje Boga koju su zadobili kroz ljubav. Život i učenja svetog Josemarije

bogat su izvor akademskih razmatranja. Potičem vas da ga bolje upoznate tijekom svojeg studiranja na ovom Sveučilištu, koje je on toliko želio. I otkrit ćete, baš kao i kod drugih svetaca Crkve, sklad između života molitve, dubokog studiranja i apostolskih ciljeva.

Poput učenika koji su, puni Duha Svetoga, proglašavali Kristovu poruku na svim jezicima, mi također molimo Tješitelja da nam srca prosvijetli tijekom ove godine kako bismo bolje upoznali Isusa. I u ovom pothvatu također ne možemo pogriješiti ako odemo našoj Gospi, našoj Majci. Marija je ta koja, puna Duha Svetoga, najbolje poznaje svojega Sina.

Amen.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/ucenje-i-
molitva-trebaju-prozimati-nase-srce/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/ucenje-i-molitva-trebaju-prozimati-nase-srce/)
(6.08.2025.)